

Koskoca İzmir

– Alican SOFU · 26 Haziran 2013

Unutmadım sevdiğim,
Geçmişimde kaldı, senli hatıralar.
Her hatırladığımda beni, derinden yaralar.
Hangi ihanetinden kalma,
bu sancılar?

Uyduruk bahaneler buldum hep kendime,
O şimdi unutmuştur,
O şimdi başkasınıdır,
O şimdi, o şimdi...
Bahanelerde bile seni arıyorum.
Üzülme deme sakın bir daha,
En büyük ihanettir bu söz bana,
Senin yaşadığını bile bile,
Nasıl öldüreyim içimde?
Söylesene gözlerinde, yokluğu tattığım yâr,
Kaç şiirde dar ağacı kuralıyım düşlerime?
Bu kaçınıcı tekmedir, üzerinde hayata tutunduğum sandalyeye.
Daha kaç gözyaşı dökmeliyim gecedен gündüze?

Hayat bu sevdiğim,
Doğarsın, büyürsün,
Daha ölmeden, anlamsız nefes alışlarına gömülürsün!
Şimdi susuyorum avazım çıktığına,
Seni yazıyorum, seni okuyorum.
Kahretsin ulan!
Şairliğimden utanıyorum.

Ne yana yazsam seni,
Anlatamıyorum bu içimdeki özlemi,
Hem yerden yere vurasım geliyor seni,
Hemde, bir kere daha sarmak bedenini.

Ne yaralı meretmiş bu,
Cümlelerce içiyorum seni,

Mısrallarca kanatıyorum hasretini,
Seni aradım, seni sordum her sokakta!
Koskoca İzmir'mi dar geldi sana ha!